

Annona Nova X.

A Kerényi Károly Szakkollégium évkönyve

Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar
Kerényi Károly Szakkollégium
Pécs, 2019

Szakmai lektorok:

András Csaba, Bosák Levente, Füzér Katalin, Kisantal Tamás,
Mohácsi Balázs, Milbacher Róbert, Orbán Jolán, Szabó János

A kiadvány a *Nemzeti Tehetség Program* támogatásával jött létre
NTP-SZKOLL – 18-0050

Kiadó: Kerényi Károly Szakkollégium
Felelős kiadó: András Csaba

Szerkesztő: Fenyő Dániel

Olvasószerkesztők

Árvai Attila, Csapó Gyöngyvér, Császár Andrea Mária,
Csondor Soma Karácsonyi Krisztina, Kovács István,
Radnai Dániel Szabolcs, Rétfalvi P. Zsófia, Simor Kamilla

Borítóterv: Simor Kamilla

Borítófotó: Kömüves Dániel

Nyomdai előkészítés és kivitelezés
Virágmandula Kft.

ISSN: 2061-4926

© A szerzők, 2019
© A szerkesztők, 2019

Minden jog fenntartva.

Tartalomjegyzék

Pálfi Eszter: Előszó	7
Kömüves Dániel: Szomszédság és városrésztől alkotott kép a Zsolnay Kulturális Negyed környékén	11
Csapó Gyöngyvér: A machiavellizmus és az érzelmi intelligencia kapcsolatának feltárása	25
Bacsa Ildikó Eszter: A Tanácsköztársaság szimbolikus politikája plakátokon keresztül	45
Fenyő Dániel: „Állandó ingerkedés” – Leleplezések Erdély Miklós <i>Verzió</i> című filmjében	61
Csondor Soma: A fájdalom rétegei – A traumaábrázolás polifóniája Borbély Szilárd <i>Az Olaszliszkai</i> című drámájában	75
Horváth Cintia: „Értelmezzék, ahogy akarják” – Julian Barnes <i>A világ története 10 és ½ fejezetben</i> című regényének történelemkonceptiója	91
Gaál Gabriella: <i>Pertu VS Pertu</i>	105
Horváth Kálmán Péter: Kivirágzó jácintok – Egy queer költő hangja, recepciójának hagyománya	115
Radnai Dániel Szabolcs: Eötvös Károly és a Balaton nemzetiesítése	129
A Kerényi Károly Szakkollégium tagjai a 2018/2019-es tanévben	153
A Kerényi Károly Szakkollégium mentorai a 2018/2019-es tanévben	154

Előszó

Annona Nova X.

2019.

Jelen tanulmánygyűjtemény pontosan a tizedik *Annona Nova*. Ünnepi kötetet tart hát a kezében az olvasó, mondhatnám előszó-szakzsargonban. Joggal lehetünk büszkék (én az vagyok): a könyvsorozat, amely évente összegyűjti a szakkollégisták aktuális tanulmányait, megújított formájában tíz éve tartozik hozzá a szakkollégium életéhez.

Persze felmerül a kérdés: új-e egyáltalán, ami már tíz éve új? A problémára a szakkollégium mottója kínál szerencsés megoldást: *Non novus sed noviter*. Vagyis: „Nem újként, hanem újra”.¹ (Filológiai érdekességgént muszáj megemlítenem, hogy az évek során a tagság körében elterjedt a „Nem újonnan, hanem újólag” fordítás, jelentsen ez bármit is. Ezt a változatot közli – kérdőjellel – 2018-as *Annona*-előszavában Szatmári Áron, reflektálva egyúttal a kifejezés fordíthatlanságának problémájára.²) Akárhogy is: a kötet megjelenése pompás bizonyítéka annak, hogy a szakkollégium, amely természeténél fogva évről évre változik, sikeresen viszi tovább és értelmezi újra saját hagyományait.

Az eddigi *Annona*-előszavak tanúsága szerint ehhez a műfajhoz nemcsak a kötet tanulmányainak méltatása tartozik hozzá: *Annona*-előszót írni lehetőség is a (többségükben) volt kerényisek számára, hogy elmondják, mit jelent(ett) nekik a szakkollégium. Én a kerényis évek alatt jöttem rá például arra, hogy szakmailag mindenekelőtt a történetek és a történetiség

---

¹ Jankovits László fordítása. „Jankovits Lászlóval beszélget Várdai Levente”, in *Félsziget*, 37–42 (Pécs: Kerényi Károly Szakkollégium, 2018), 41.

² SZATMÁRI Áron, „Előszó”, in *Annona Nova IX.*, 7–10 (Pécs: Kerényi Károly Szakkollégium, 2018), 9.

kérdései érdekelnek. Az *Annona Nova*-sorozat létrejötté, első kötetei egybeesnek azzal az időszakkal, amikor a Kerényi Károly Szakkollégium először a látóterembe került, majd az életem részévé vált. Ez a körülbelül tíz év már bőven értelmezhető történetileg: a mai Kerényi magától értetődően nem ugyanaz a Kerényi, amelynek egykor tagja, majd mentora voltam. Viszont épp ez benne az izgalmas: jelenleg tehát élvezem a saját nézőpontom történetiségét, miközben távolabbról ugyan, de nyomon követhetem a szakkollégiumi közösség életének változásait, gondolkodásának alakulását. Az elmúlt időszakban átalakult a felvételi- és mentorrendszer, létrejött a 0. évfolyam, megváltoztak a pozíciók a szakkollégiumi tanácsban, stb.: a közösség újra- és újradefiniálta önmagát az aktuálisan felmerülő igények és adódó lehetőségek szerint. Megfigyelhető az is, ahogyan az évek során a szakmaiság mellett egyre erőteljesebben került előtérbe a társadalmi kérdések iránti elköteleződés. Ami a változások közül, bevallom, kissé elszomorít, az a kerényis együttlaks hiánya – amihez valószínűleg nagyban hozzájárulnak a hat-hét évvel ezelőtti állapotokhoz képest megváltozott kollégiumi körülmények is. Most, amikor ezt az előszót írom, június eleje van (persze május végére kellett volna): eszembe jutnak azok a(z) (akol)meleg nyárelők, amikor kerényisként újrafelvételre készültünk, vizsgákra tanultunk, doktori jelentkezést vagy pályázatokat írtunk, ingázva az egyetem és a Damjanich kollégium idilli környezetében között.

S hogy mit ad(ott) a szakkollégium a kerényiseknek? Szakkollégiumi kiadványokban, konferenciákon, beszélgetéseken, sörözéseken számtalan gondolat megfogalmazódott már erről – nem véletlenül, hiszen a bölcsész jellemzően nemcsak az őt körülvevő világot elemzi, hanem saját léthelyzeteit is. Általános igazságokba azonban nem bocsátkoznék; a tanulságokat mindenkinek egyénileg kell levonni, mert ahány kerényis, annyi válasz adható erre a kérdésre. Én például nagyon hálás vagyok a Kerényinek, amiért egy korábbi *Annona Nova* kapcsán először nyílt alkalmam arra, hogy hivatalból javítsam ki

mások vesszőhibáit. És még inkább hálás vagyok a rengeteg szakmai-közösségi élményért, a barátságokért (amelyek megmaradtak a vesszőhibák javítása után is), és egyáltalán: egy egészen kivételes egyetemi létmód lehetőségéért.

Jelen kötet tíz színvonalas tanulmányt tartalmaz: izgalmas kérdésfelvetésekkel találkozunk a történet- és irodalomtudomány, a pszichológia és a szociológia tudományterületeiről; plakátokon, filmekben, regényben és drámán keresztül időben Noé bárkájától napjainkig, térben pedig a Balatontól a pécsi Zsolnay Negyeden át az emberi lélekig jutunk el.

A szakkollégiumi évkönyv tizedik alkalommal való megjelenése garancia arra is, hogy a Kerényiben már senki sem emlékszik azokra az időkre, amikor még *nem* szerkesztették meg és adták ki minden évben. Azt hiszem, egy ember és egy közösség életében is azok a dolgok az igazán meghatározók, amelyek kapcsán eszünkbe sem jut, hogy volt idő, amikor még nem voltak, vagy eljöhét az idő, amikor már nem lesznek – én úgy látom, hogy a Kerényi *Annona Nova*-sorozatával pontosan ez a helyzet. Szeretettel ajánlom tehát az olvasó figyelmébe a tizedik *Annona Novát*.

Pálfy Eszter
Pécs, 2019. június 6.

A KERÉNYI KÁROLY SZAKKOLLÉGIUM TAGJAI
A 2018/2019-ES TANÉVBEN

Aradi Fanni Sarolta	Keszthelyi Boglárka Enikő
Árvai Attila	Kovács Péter
Bacsa Ildikó Eszter	Kömüves Dániel
Bali Cintia	Müller Tündér
Csapó Gyöngyvér	Ónya Balázs
Császár Andrea Mária	Orsós György
Csondor Soma	Petrányi Erika
Daradics Boglárka	Rácz Barbara
Fejes Nikoletta	Radnai Dániel Szaboles
Fenyő Dániel	Rétfalvi Petra Zsófia
Flach Richárd	Simor Kamilla
Gaál Gabriella	Soós Johanna Ágnes
Gyuri Georgina	Szabó Bianka
Horváth Cintia	Szabó Dárió
Horváth Kálmán Péter	Tislér Ádám
Huszák Eszter	Várdai Levente
Ignác Ágoston	Vida Tamás
Karácsonyi Krisztina	Zdenyák József

A KERÉNYI KÁROLY SZAKKOLLÉGIUM MENTORAI
A 2018/2019-ES TANÉVBEN

Bordás Bertalan
Branczeiz Anna
Csöngé Tamás
Kiss Georgina
Kovács István
Vámos Eszter
Vilmos Eszter

A SZAKKOLLÉGIUM TANÁRA A 2019/2019-ES TANÉVBEN

András Csaba